

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010060
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6320010060.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2021, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., W. XXX/XX

je vinný, že

dňa 28.11.2019 o 17.30 h v Brezne, na ulici Chalúpkova 2, v prevádzke pobočky Záložňa - ŽOLIK, si od zamestnankyne Q. S., vypýtal na vyskúšanie zlatý pánsky pečatný prsteň so zirkónovým kameňom o hmotnosti 8,67 g, pričom povedal, že tento prsteň si berie a následne s prsteňom bez zaplataenia ušiel, čím spôsobil I. G. - ŽOLIK, Kpt. Nálepku 5, Prešov, IČO: 37 643 703 škodu vo výške 400,- Eur, pričom uvedeného konania sa dopustil hoci už bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. 3T/62/2018-50, zo dňa 29.10.2018, právoplatným dňa 08.12.2018, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a trest zákazu činnosti vykonávať súkromno-podnikateľské činnosti v trvaní 4roky,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona

za to sa odsudzuje

Podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 180,- (stoosemdesiat) Eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému povoľuje peňažný trest splácať po 15,- Eur mesačne, počínajúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. v prípade ak by bol peňažný trest zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, určuje sa mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 16.03.2020 obžalobu na vtedy obvineného Q. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Sudkyňa vo veci ešte dňa 28.04.2020 vydala trestný rozkaz, ktorým uznala obžalovaného vinným podľa obžaloby, pričom mu uložila nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, nakoľko obžalovaný sa dopustil skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/32/2018. Následne odsúdený voči trestnému rozkazu podal odpor, ktorý došiel na súd dňa 15.06.2020, v ktorom uviedol, že daný čin vykonal bezdôvodne pod vplyvom liekov a na predmetný skutok si nepamätá. V prílohe zaslal súdu aj lekárske správy o jeho zdravotnom stave. Uviedol, že žiada, aby mu súd uložil peňažný trest, inak sa v opačnom prípade obráti na Najvyšší súd SR. Od podania odporu sa súd pokúšal vo veci vykonať hlavné pojednávanie. Prvý termín hlavného pojednávania vytýčil na deň 13.07.2020. Obžalovaný svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, súd preto zrušil termín hlavného pojednávania. Zároveň zistil, že aj na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7T/74/2019 sa vedie konanie voči obžalovanému taktiež pre prečin krádeže, pričom obžalovanému bola ustanovená obhajkyňa z dôvodu, že sú u obvineného pochybnosti, že je schopný sa sám zastupovať a na posúdenie duševného stavu obvineného bol pribratý znalec z odvetvia psychiatrie.

Vzhľadom na zistené skutočnosti aj sudkyňa dňa 13.07.2020 nariadila znalecké dokazovanie znalkyňou z odvetvia psychiatria MUDr. Renátou Lóškovou na posúdenie duševného stavu obžalovaného Q. Q. v čase spáchania predmetného skutku. Keďže obžalovaný so znalkyňou nespolupracoval, znalkyňa mohla obžalovaného vypočuť až v septembri 2020, keď bol obžalovaný hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v S. a znalecký posudok zaslala súdu až dňa 03.11.2020.

Súd ďalší termín hlavného pojednávania stanovil na deň 04.03.2021. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil vyhlásenie. Uviedol, že v novembri 2019, keď sa stal predmetný skutok, mal psychické problémy, bral lieky, ale slabšie, ako berie dnes a bol aj v inom stave ako v čase konania hlavného pojednávania. Pred spáchaním predmetného skutku bol na Ondrejskom jarmoku v Brezne s kamarátmi, niečo tam popil a následne išiel do záložne. Vôbec nevie, čo v tom momente robil. To, že spravil niečo zlé si uvedomil až na druhý deň. Obžalovaný má diagnózu - psychotickú poruchu, a chodí každý mesiac na injekcie k psychiatrovi, a berie ďalších 5 liekov. Túto diagnózu mu zistili ešte pred spáchaním predmetného skutku. Psychickú chorobu mu diagnostikovali ešte v roku 2017 a od vtedy berie lieky. Keď pri liekoch požíva aj alkohol, býva nepokojnejší, má výpadky pamäte, preto si na predmetný skutok nespomína. Až dodatočne si uvedomil, že mal ukradnúť prsteň. Z dôvodu psychiatrickej diagnózy si požiadal o priznanie invalidného dôchodku, ktorý mu bol aj priznaný rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 18.02.2021 vo výške 148,30 Eur.

Súd okrem výsluchu obžalovaného vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to prečítaním výpovedí obvineného a svedkyne Q. S. z prípravného konania, vypočutím znalkyne z odvetvia psychiatrie MUDr. Lóškovej ohľadne znaleckého posudku, ktorý podala vo veci, súd ďalej prečítal aj znalecký posudok MUDr. Bahledovej, ktorý bol vypracovaný v inej trestnej veci, a ďalšie listinné dôkazy týkajúce sa zdravotného stavu obžalovaného, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Vzhľadom na rozpor výpovede obžalovaného z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 10.02.2020. Obžalovaný vtedy uviedol, že je pravdou, že dňa 28.11.2019 v čase okolo 17.30 hod. bol v Brezne, pričom išiel do záložne Žolík so zámerom, že si vyberie niečo hodnotnejšie, a že to ukradne, pretože potreboval nejaké peniaze. Oslovil tam preto prítomnú zamestnankyňu a požiadal ju, či by mu mohla ukázať zlatý prsteň so zirkónovým kameňom. Spýtal sa jej, či si ho môže vyskúšať, načo mu ho ona podala. Ako mu ho pracovníčka podala, obžalovaný si ho zobral a ušiel zo záložne. Utekal smerom do mesta Brezno, následne nastúpil na autobus a odviezol sa do Banskej Bystrice, mohlo to byť okolo 18.00 hodine. V Banskej Bystrici mu volal muž, ktorý sa predstavil že je z kriminálky z Brezna, že sa s

ním chce stretnúť. Keď sa s ním stretol, povedal mu, že je podozrivý z krádeže prsteňa, tak s ním išiel naspäť na kriminálku do Brezna. Prsteň, ktorý obvinený ukradol v záložni dobrovoľne vydal polícii. Po výsluchu podpísal zápisnicu o vrátení prsteňa. Čo sa týka prsteňa, obžalovaný ho ukradol preto, lebo sa mu veľmi páčil a chcel ho potom ďalej predať, aby zarobil peniaze, ktoré chcel minúť pre vlastnú potrebu. Uvedomil si, že urobil hlúposť, ospravedlnil sa záložni Žolík. Situáciu v záložni popísal tak, že prsteň si nastokol na prst, otočil sa smerom k dverám a ihneď zrýchleným krokom išiel k dverám. Dvere otvoril a na ulici trochu pobehol. Čo sa týka reakcie pani, ktorá pracovala v záložni, tak niečo za ním vykrikla, mohlo to byť slovo stoj. Na iné jej prejavy si už obžalovaný nepamätá. Na záver obžalovaný svoje konanie oľutoval a ospravedlnil sa zamestnancom a majiteľovi záložne.

Z výsluchu svedkyne Q. S., pracovníčky záložne Žolík súd zistil, že v predmetný deň okolo 17.30 hod. prišiel do záložne mladý muž, ktorého nepoznala. Najskôr sa jej pýtal na mobilné telefóny a následne si začal prezerat' zlato vyložené vo výklade. Po chvíli požiadal, či by si mohol vyskúšať zlatý prsteň. Na tom však našiel nejakú chybu a vypýtal si iný zlatý pánsky pečatný prsteň so zirkónovým kameňom o hmotnosti 8,60 g v hodnote 400,- Eur. Potom povedal, že tento prsteň si berie, zovrel ruku s prsteňom v päsť a vybehol vonku zo záložne a utiekol smerom do centra mesta. Poškodená za ním nešla, pretože sa bála, nakoľko nevedela, čoho je obžalovaný schopný.

Znalkyňa z odvetvia psychiatrie MUDr. Lóšková vo svojom znaleckom posudku ohľadne duševného stavu obvineného Q. Q. uviedla, že v čase spáchania predmetného skutku znalkyňa nezistila u obžalovaného duševné ochorenie v pravom slova zmysle, t.j psychózu. Konštatovala u obžalovaného zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá je z forézneho hľadiska považovaná za poruchu trvalú, liečbou neovplyviteľnú. U obvineného nezistila závislosť na alkohole, kokaíne a marihuane. V čase spáchania skutku dňa 28.11.2019 boli u obžalovaného rozpoznávacie a ovládacie schopnosti zachované. V prípade, ak požil alkohol v kombinácii s ordinovanou liečbou, boli jeho rozpoznávacie schopnosti zachované a ovládacie schopnosti boli forézne nevýznamne znížené. Jeho správanie bolo v súlade s obvyklými prejavmi jeho osobnosti. Obžalovaný bol a je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska znalec nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť.

Znalkyňa aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku. Pri vypracovaní znaleckého posudku mala k dispozícii celý spisový materiál, lekársku dokumentáciu obžalovaného, ako aj znalecký posudok znalkyne MUDr. Bahledovej, ktorá vypracovala znalecký posudok ohľadne duševného stavu obžalovaného v inej trestnej veci. Pri vyšetrení obžalovaného znalkyňa dospela k rovnakému záveru ohľadne duševného stavu obžalovaného, k akému dospeli aj psychiatri v Y. W. a v S., kde bol obžalovaný hospitalizovaný. Podľa znalkyne má obžalovaný poruchu osobnosti, ale nemožno u neho hovoriť, že trpí duševnou chorobou alebo poruchou v užšom slova zmysle. Obžalovaný mal pravidelné kontroly u psychiatria v Y., pričom z lekárskeho správ vyplývalo, že bol stabilizovaný bez dekompenzácie, bez symptomatiky. Mal ordinované lieky Frontin a Qentiax a to v dávkach, ktoré sa dávajú aj maloletým deťom. Ľudia, ktorí užívajú tieto lieky dlhodobo, prípadne aj vo vyšších dávkach, môžu normálne vykonávať zamestnanie, pracovať, pričom ich takáto liečba neznieschopňuje. Ak by aj obžalovaný spolu s týmito liekmi požil aj väčšie množstvo alkoholu, tak by to u neho nepôsobilo tak, žeby nevedel čo robí, ale by bol skôr oťapený. Znalkyňa ďalej spochybnila, že obžalovaný užil také množstvo alkoholu ako uvádzal. Obžalovaný nikdy neprezentoval, pri žiadnej hospitalizácii, že by bol nadmerným konzumentom alkoholu. Čo sa týka skutočnosti, že obžalovaný si nepamätal na to, čo v predmetný deň robil a spomenul si na to až na druhý deň, a to z dôvodu toho, že požil lieky a alkohol, znalkyňa si myslí, že obžalovaný neuvádza pravdu. Ak by mal obžalovaný okno, tak takéto okno z dôvodu požitia alkoholu vzniká až na druhý deň. Človek ktorý požije alkohol vie, čo robí, pričom až po vyspatí si na dané skutočnosti nespomína. Keďže u obžalovaného sa nerobila bezprostredne po čine toxikológia, pri posúdení správania obžalovaného znalkyňa vychádzala hlavne z jeho výpovede z prípravného konania a aj z výpovede svedkyne. Podľa výpovede svedkyne v záložni bolo správanie obžalovaného absolútne cieľavedomé a zmysluplné. Nedošlo tam k ničomu, čoby svedkyňa primälo k tomu, že sa obžalovaný správa nejakým bizarným, nepríjemným spôsobom. Obžalovaný sa takéhoto konania nedopustil prvýkrát, už v roku 2018 bol za obdobné konanie odsúdený a obdobného konania sa dopustil aj pár týždňov predtým, vo Zvolene. Podľa znalkyne, takéto konanie obžalovaného je vlastne jeho osobnosti, je mu prirodzené. Ak aj užil nejaký alkohol, nemohol u neho spôsobiť vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností.

Znalkyňa sa nestotožnila so závermi znaleckého posudku MUDr. Bahledovej, nakoľko psychiatria nepozná psychotickú dekompenzáciu osobnosti. Z odbornej literatúry vyplýva, že pokiaľ pacient má poruchu osobnosti, je to diagnóza a dekompenzácia znamená len zvýraznenie črt osobnosti. Ak je u pacienta zistené nejaká iná patológia, nie osobnostná, ide o ďalšiu diagnózu, preto nemožno povedať, že sa jedná o psychotickú dekompenzáciu abnormálne štruktúrovanej osobnosti, takáto diagnóza v psychiatrii neexistuje. Pacient môže mať len abnormálne štruktúrovanú osobnosť a pritom možno zistiť u neho aj ďalšiu diagnózu, napr. psychózu. Znalkyňa dospela teda k iným záverom ohľadne duševného stavu obvineného. Znalkyňa vychádzala hlavne z objektívnych zdrojov, ktoré mala k dispozícii, keďže nebola robená toxikológia. Obžalovaný vypovedal v konaní rozdielne, ešte pred vznesením obvinenia sa ku skutku priznal a až potom, keď zistil, aký trest mu hrozí, zmenil výpoveď. Túto zmenenú výpoveď považuje znalkyňa za manipulatívnu, účelovú. Obžalovaný síce trpí poruchou osobnosti, dokáže však ovládať svoje konanie, je to stredoškolsky vzdelaná osoba, inteligentná. Znalkyňa poukázala tiež nato, že aj pri jej výsluchu ako aj pri výsluchu MUDr. Bahledovej, obžalovaný uviedol, že počuje hlasy. Znalkyňa preto v tomto smere urobila test a zistila, že obžalovaný hlasy len simuluje.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria MUDr. Bahledovej, ktorá posudzovala duševný stav obžalovaného na základe uznesenia Obvodného oddelenia PZ vo Zvolene, súd zistil, že obžalovanému bolo dňa 22.06.2020 vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. za skutok, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť dňa 15.11.2019 tak, že si v zlatníctve vo Zvolene dal od predavačky ukázať retiazku a keď mu ju podala, následne z predajne ušiel, čím spôsobil škodu krádežou vo výške 690,- Eur. Znalkyňa vo svojom znaleckom posudku konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti trpel závažnou duševnou poruchou - mániou sopsychotickými príznakmi - psychotickou dekompenzáciou poruchy osobnosti, ktorá u neho spôsobila vymiznutie úsudkových schopností a kritickosti. Správanie bolo u neho chorobne motivované, dezintegrované, chaotické s vymiznutím racionálnej kontroly, s nedostatočným zvažovaním dôsledkov svojho konania. Osobnosť obžalovaného je afektívne labilná, nezrelá, sociálne maladaptívna, paranoidná, disociálna, hystriónska (sklon ku teatrálnosti, prehnaným prejavom emócií, nadmerným sústredením na svoju osobu, s túžbou po pozornosti, ocenení, egocentrickosť, zvýšená sugestibilita, ľahko zraniteľné city). Obvinený v dôsledku psychotického ochorenia nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, svoje konanie ovládať. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli vymiznuté. Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochrannú psychiatrickú liečbu ústavnou formou. Znalkyňa nezistila u obžalovaného preukázaný sklon k zneužívaniu alkoholu ani iných návykových látok. U obžalovaného bola zistená zmiešaná porucha osobnosti, ťažká porucha osobnosti, ktorá sa opakovane dekompenzuje do psychotického stavu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku a že aj v čase spáchania predmetného skutku obžalovaný plne ovládal svoje konanie, vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a je za toto konanie plne trestne zodpovedný.

Súd posudzoval oba predložené znalecké posudky znalkyň z odvetvia psychiatrie a plne sa stotožnil so závermi znaleckého posudku znalkyne MUDr. Lóškovej. Obžalovaný trpí poruchou osobnosti, ale táto porucha osobnosti nespôsobila, žeby obžalovaný nebol schopný ovládať svoje konanie, prípadne žeby nebol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Už z jeho výpovede v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, ako aj z výpovede svedkyne S., vyplýva, že obžalovaný konal premyslene, bez viditeľných znakov nejakého abnormálneho zvláštneho konania. Obžalovaný vošiel do záložne, vypýtal si prsteň, ktorý chcel kúpiť, nastokol si ho na prst a následne z predajne ušiel. Aj bezprostredne po vznesení obvinenia sa obžalovaný ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval, dokonca uviedol motív svojho konania, že chcel získať finančné prostriedky pre vlastnú potrebu. Nižako nepoukázal na to, že má psychické problémy, prípadne, že požíva alkohol vo zvýšenej miere alebo návykové látky. Tieto skutočnosti začal obžalovaný uvádzať až potom, ako mu bol doručený trestný rozkaz, v ktorom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Až potom začal obžalovaný uvádzať, že si nepamätal, čo v predmetný deň urobil, že si na predmetnú skutočnosť spomenul až následne. Odôvodňoval to tým, že berie psychiatrické lieky ako Frontin a Qentiax, pričom zároveň požil aj alkohol. Toto v plnom rozsahu vylúčila znalkyňa, ktorá uviedla, že uvedené lieky v dávkach, ako ich v tom období užíval obžalovaný by v spojitosti s alkoholom pôsobili presne naopak, obžalovaný by bol skôr oťapený ako vypudený. Aj alkoholické okienko sa prejavuje úplne inak, ako uviedol obžalovaný. Ak by mal obžalovaný alkoholické okienko, nepamätal by si na svoje konanie až potom, ako by sa vyspal a nie naopak. To, že obžalovaný účelovo uvádza skutočnosti, ktoré zhoršujú jeho psychiatrickú diagnózu, dokazuje aj to, že obžalovaný

u znalkyne uvádzal, že počuje hlasy a následnými testami sa zistilo, že tieto hlasy obžalovaný len simuloval.

Konanie obžalovaného v čase spáchania predmetného skutku, ako aj potom, ako zistil, že mu hrozí nepodmienečný trest odňatia slobody, plne korešponduje so zistenými črtami osobnosti obžalovaného a s poruchou osobnosti obžalovaného, ktorú konštatovali obe znalkyne. Táto zmiešaná porucha osobnosti u obžalovaného je ale z forézneho hľadiska považovaná za poruchu trvalú, liečbou neovplyviteľnú, pričom sa však nejedná o duševnú chorobu alebo poruchu v pravom slova zmysle, ktorá by mala za následok trestnú nezodpovednosť obžalovaného. Z týchto dôvodov súd preto ani nevyhovel návrhu obhajoby na vypočutie znalkyne MUDr. Bahledovej, nakoľko sa súd nestotožnil so závermi jej znaleckého posudku a jej prípadný výsluch pred súdom by nevedol k inému záveru. V tomto smere treba podotknúť, že súd vždy voľne hodnotí dôkazy, pričom aj predložené znalecké posudky hodnotil v súvislosti s ďalšími dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Súd preto uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď sa obžalovaný dňa 28.11.2019 zmocnil cudzej veci, a to zlatého prsteňa v záložni a spôsobil tak malú škodu, pričom takýto čin spáchal napriek tomu, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za takýto čin odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, príťažujúcu a poľahčujúcu okolnosti prípadu, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Naposledy to bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, keď obžalovanému bol podľa § 212 ods. 1 uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov do 05.01.2020. Zároveň obžalovanému bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať súkromno-podnikateľské činnosti na dobu 4 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2018, obžalovaný sa teda dopustil predmetného skutku v skúšobnej dobe tohto podmienečného odsúdenia, a to v lehote 24 mesiacov od tohto odsúdenia. Súd ďalej zvažoval u obžalovaného pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom nezistil žiadne takéto okolnosti a nakoniec ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. (sadzba 6 mesiacov až 3 roky). Súd ďalej pri ukladaní trestu zobral do úvahy osobu obžalovaného, ktorý trpí poruchou osobnosti, okolnosti celého prípadu, keď obžalovaný bezprostredne po skutku sa priznal ku spáchaniu skutku a svoje konanie oľutoval, ako aj výšku škody, ktorú obžalovaný spôsobil. Nakoniec súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného bude postačujúci aj peňažný trest vo výške 180,- Eur, ktorý je proporcionálny k spôsobnej škode. Keďže obžalovaný je poberateľom invalidného dôchodku len vo výške 148,- Eur, súd obžalovanému povolil tento peňažný trest splácať po 15,- Eur mesačne. V prípade, ak bude tento peňažný trest zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, súd určil obžalovanému aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.